

זהירות בענין עינוי הדין

א. בעון עינוי הדין [שמאחרין הדיינין לדונו ולא לשם שמים אלא לאחר שהוברר להן הדין משהין אותו] ועוות הדין [שמעוותין אותן מזידין] וקלקול הדין [שלא היו מתונין בו לעיין כל צרכן ונתקלקל מאליו] וביטול תורה חרב וביזה רבה ודבר ובצורת בא ובני אדם אוכלין ואינן שבעים ואוכלין לחמם במשקל דכתיב (ויקרא כו) והבאתי עליכם חרב נוקמת ברית וגו' וכתیب (שם) בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים וגו' ואין ברית אלא תורה שנאמר (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה וגו' וכתیب (ויקרא כו) יען וביען במשפטי מאסו [הכרי עינוי ועיוות וקלקול בכלל] (שבת דף ל"ג.).